

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

hurtig og velvillig Behandling ogsaa i det høje Landsting.

Jensen-Aale: Som den højtærede Landbrugsminister sagde, tilsigter det foreliggende Lovforslag en Revision af den gældende Lov paa dette Omraade, og det kan vel ikke volde store Vanskeligheder at faa Lovforslaget gennemført i det høje Landsting, efter at det er gennemført i Folketinget. Ganske vist ved jeg nok, at der er visse konservativt indstillede Mennesker, der mener, at det er betænkeligt at fortsætte med en Udstykningslovgivning i disse Tider, navnlig fordi man ikke har frie Produktionsforhold. Jeg har endogsaa hørt og læst, at naar man udstykker det store Landbrug i mindre Landbrug, bliver Produktionen forøget, og derved bliver Afsætningsforholdene yderligere vanskeliggjort. Det er nu en udmærket Tankegang, disse Mennesker er besjælet af. Da vi i Krigstiden maatte tvangsaflevere Produkter fra Landbruget som Helhed, blev den Tankegang gjort gældende, at hvis vi fortsatte med Udstykningen, vilde det være ganske umuligt at fremskaffe de Næringsmidler, som var nødvendige. Altsaa, hvad enten der er Vanskeligheder ved at skaffe Næringsmidler, eller der er Vanskeligheder ved at afsætte dem, saa er det uheldigt at udstykke. Jeg maa melde mig som Modstander af hele denne Tankegang. Jeg synes tværtimod, at jo vanskeligere Forholdene er, des nødvendigere er det, at saa mange som muligt kommer til at dyrke den danske Jord under de bedst mulige, til de forskellige Tider skiftende Forhold. Naar man indretter sig fornuftigt og indretter sin Driftsmaade fornuftigt, vil man selvsagt kunne faa mindst lige saa meget ud af Jorden, naar den er udstykket, som naar den er samlet, og man kan ogsaa, hvis man vil gaa den Vej, udnytte de Fodermidler, som man avler paa sin Jord, lige saa godt i det mindre Landbrug som i det store og muligvis endda en Smule bedre. Jeg har endog set den Betænkelighed fremført, at man inden for de smaa Landbrug kunde faa de forskellige Dyr til at yde mere, end man kunde i det store Landbrug. Det faar nu staa hen, for det betyder næppe saa forfærdelig meget, men det er i hvert Fald en daarlig Motivering for at gaa imod Udstykning, synes det mig.

Det Lovforslag, som nu skal behandles her, og de Ændringer, det indeholder i Forhold til den gældende Lov, er efter min Opfattelse af saa stor Betydning, at vi fra de smaa Landbrugers Side kun kan hilse det

med Tilfredshed og takke den højtærede Landbrugsminister for, at disse Ændringer er fremkommet. Her tænker jeg ikke alene paa, at det nu vil være muligt at faa et større Byggelaan, grundet paa de Tider, som vi er inde i, med dyre Materialer og med en Arbejdsløn, som paa Grund af Priserne ikke kan være billig. Det er derfor nødvendigt, at Laanene bliver sat i Vejret, hvilket altsaa ogsaa sker ifølge Lovforslaget. Men jeg er yderligere tilfreds med, at der bliver et rentefrit Laan. At der bliver ydet et rentefrit Laan, er i øvrigt ikke noget nyt. Det har egentlig været kendt lige saa længe som vi har haft en Husmandslovgivning. Allerede i 1899 var vi inde paa det samme, ikke paa den Maade, at man gav et rentefrit Laan, men man satte den normale Rente ned med 25 pCt. Det er i Virkeligheden det samme, som foregaar her. Saa blev Tiderne noget bedre for det mindre Landbrug, og Renten gik op til det normale, til 4 pCt., for senere at stige til 4½ pCt. Men i Jordlovgivningen af 1919 fik vi igen store rentefrie Laan, og under den foregaaende Landbrugsministers, Hr. Madsen-Mygdals Ledelse, fik vi gennemført en Husmandslovgivning med meget store direkte Tilskud. Den Form, som her foreslaas, synes jeg er af en saadan Karakter, at vi kan være tilfredse med den fra det mindre Landbrugs Side, og jeg synes ikke ret godt, der kan indvendes noget imod den fra anden Side, hvis man da ellers vil gaa ind for Udstykning i al Almindelighed.

Endvidere er jeg meget godt tilfreds med, at man nu er kommet ind paa med Statsstøtte at kunne oprette ogsaa mindre Gaardmandsbrug eller større Husmandsbrug, end vi har været almindelig kendt med. Jeg mener nemlig, at det ikke er rigtigt, at vi gør dem alle lige store, saa at der bliver det samme Præg over Landbrugets og Landskabets Udseende, jeg mener, det kan være meget heldigt, at vi har nogle smaa Gaarde iblandt. De store Gaardes Berettigelse skal jeg ikke omtale i denne Forbindelse, da de ikke bliver beskaaret ved det, der her sker, ud over dette, at de, hvis de vil sælge Jord, kan faa Lejlighed dertil, hvilket de ved denne Lovgivning faar en udvidet Adgang til.

Alt i alt er det foreliggende Lovforslag af en saadan Karakter, at jeg vil haabe og tro, at det vil faa en let Gang gennem det høje Landsting. Ganske vist har jeg nok set i Betænkningen fra Folketinget, at der er en vis Utilfredshed med enkelte Paragraffer, f. Eks. med den, der foreslaar, at Jordlovsudvalget skal udvides med et Med-